

GLASILO

MESTNA ČETRRT IVAN CANKAR

Luftarca so poimenovali teraso gostinskega lokala na vrhu nekdanjega hotela Slavija. S te najvišje razgledne točke sredi mesta seže pogled 360 stopinj naokoli.

KAZALO

UVODNIK.....	3
VODSTVO MESTNE ČETRTE IVANA CANKARJA SE PREDSTAVI	3
POROČILO KOMISIJE ZA KOMUNALO	5
ČISTILNA AKCIJA	5
70 LET LOVSKE DRUŽINE KOŠAKI	6
VELIKO PRAZNOVANJE V KOŠAKIH	6
INTERVJU Z IGORJEM IGNACIJEM NOVAKOM.....	7
MAISTROVANJE.....	8
AKTIVNOSTI PODRUŽNIČNE ŠOLE IVANA CANKARJA KOŠAKI.....	8
KULTURNA PRIREDITEV ZA NAŠE STAREJŠE OBČANE	9
KULTURNA PRIREDITEV OB 140. OBLETNICI ROJSTVA PISATELJA IVANA CANKARJA.....	9
POGOVOR Z »NAŠO« HELENO MLEKUŽ.....	10
NA OBISKU ... PRI VLADU JURANČIČU Z AŠKERČEVE 4.....	11
DRUŠTVO BOLNIKOVI PO MOŽGANSKI KAPI PODRAVJA MARIBOR.....	12
TERAPEVTSKA VADBA ZA STAREJŠE	12
SKUPINA STARIH LJUDI ZA SAMOPOMOČ »BRŠLJAN«	12
GOBARSKO DRUŠTVO JURČEK MARIBOR.....	13
TELOVADBA V DOMU KRAJANOV POČEHOVA	13
BILO JE NEKOČ V MARIBORU	13
JOGA V DOMU KRAJANOV POČEHOVA.....	14
TUDI FOLKLORNA SKUPINA BELA KRIZANTEMA JE ZGODBA MESTNE ČETRTE IVAN CANKAR.....	14
ČRNE PIKE.....	15

KOLOFON

Glasilo izdaja:

Mestna četrt Ivana Cankarja, Partizanska c.1, 2000 Maribor
Telefon: 02/2201-843, 02/2514-669, 031/410-952
Elektronski naslov: mc.icanekar@maribor.si

Uredniški odbor:

Kaja Medved, Sonja Zimič, Alojzija Duh, Smiljan Pušenjak in Lidija Šuen

Lektoriranje:

Jana Peserl

Priprava in tisk:

Dravski tisk

Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva v Mestni četrti Ivana Cankarja brezplačno po pošti na dom.
Fotografija in tekst iz naslovnice - zgoraj: Smiljan Pušenjak
Fotografija z naslovnice spodaj: Radostno in slikovito v nove dni, Sara Movrin, 7. razred OŠ FRS

Spoštovani bralci, krajanke in krajani naše MČ Ivana Cankarja. Dovolite, da vas najprej lepo pozdravim in z vami delim nekaj misli. Od decembra 2013 se vam zaradi pomanjkanja finančnih sredstev nismo oglasili. Župana Kanglerja je nadomestil dr. Fištravec. Sedaj, po polovici njegovega mandata, smo uspeli zagotoviti sredstva, da lahko izdamo Glasilo MČ Ivana Cankarja. V njem boste lahko prebrali utrinke iz življenja naše MČ. Hvaliti se nimamo s čim, saj capljamo na istem mestu, kar tudi sami dobro čutite. Vendar se trudimo, da postorimo, kar je v naši moči in to je najpomembnejše. Želimo, da bi bili krajani naše četrti bolj složni, saj bo le tako možen napredek. Najprej moramo s skupnimi močmi ustvariti delovna mesta in dobre pogoje za delo, rezultat pa bo blagostanje. Osebnostno verjamem v boljše čase, predvsem v aktivnosti slovenske politike, ki bo morala ukrepati in dati priložnost tudi drugemu največjemu mestu Slovenije. Iz srca vam želim boljše in lepše leto 2017 ter hkrati upam, da boste naše Glasilo z veseljem prebrali.

Ivan Celcer
predsednik Sveta MČ Ivana Cankarja

VODSTVO MESTNE ČETRTE IVANA CANKARJA SE PREDSTAVI

Svet MČ Ivana Cankarja v mandatu 2014–2018 sestavljajo:

Ivan CELCER, predsednik; Vladimir PRAVDIČ, podpredsednik; Alojzija DUH, podpredsednica; Sonja ZIMIČ, članica; Dragan ŽNIDER, član; Danijela VESELIČ, članica; Olga DMITROVIČ, članica; Lidija ŠUEN, članica; Blaž TAVČAR, član; Kaja MEDVED, članica; Helena MLEKUŽ, članica; Aleš BOGOVIČ, član; Boris ROŽMAN, član; Jožef JEVŠENAK, član; Ksenija HORVAT, članica

Od leve proti desni stojijo: Milan Ribič, nekdanji tajnik MČ Ivana Cankarja, Jožef Jevšenak, Alojzija Duh, Sonja Zimič, Boris Rožman, Aleš Bogovič, Vladimir Pravdič.

Od leve proti desni sedijo: Kaja Medved, Olga Dmitrovič, Ivan Celcer, Helena Mlekuž, Maja Ritonja, tajnica MČ Ivana Cankarja.

Komisija za organiziranje in sodelovanje pri kulturnih, športnih in drugih prireditvah in aktivnostih:

Ksenija Horvat, predsednica
Barbara Kolarič, članica
Lidija Šuen, članica
Olga Dmitrovič, članica
Danijela Veselič, članica

Komisija za komunalne zadeve, promet, urejanje prostora in varovanje okolja:

Aleš Bogovič, predsednik
Boris Rožman, član
Dragan Žnider, član
Blaž Tavčar, član
Branko Štancer, član

Komisija za socialno in zdravstveno varstvo:

Alojzija Duh, predsednica
Kaja Medved, članica
Helena Mlekuž, članica
Mirjam Kukovec Štamberger, članica
Sonja Zimič, članica

Komisija za priznanja in zahvale:

Vladimir Pravdič, predsednik
Jožef Jevšenak, član
Dragan Žnider, članica
Helena Mlekuž, članica

Varnostni kolegij:

Ivan Celcer, predsednik sveta
Maja Ritonja, tajnica MČ
Vladimir Pravdič, podpredsednik sveta
Alojzija Duh, podpredsednica sveta
rajonski policist

Uredniški odbor:

Kaja Medved, predsednica
Sonja Zimič, članica
Alojzija Duh, članica
Smiljan Pušenjak, član
Lidija Šuen, članica

KORISTNE INFORMACIJE

- Nujna medicinska pomoč 112
- Gasilci 112
- Policija 113
- Zdravstveni dom dr. Adolfa Drolca (02) 228 62 00
- Patronažno varstvo (02) 228 64 57; 051 394 665; 051 394 537
- Veterinarska bolnica na Šentiljski cesti (02) 228 37 00
- Center za pomoč na domu (02) 235 05 20
- Upravna enota Maribor (02) 220 83 50
- Nigrad (02) 450 03 00 – centrala; (02) 450 03 85 – zimska služba
- Snaga (02) 620 58 00
- Hospic (02) 252 55 70; 051 415 445

Kot vsako leto je MČ Ivana Cankarja s komunalno komisijo pripravila plan aktivnosti. Že na začetku moramo povedati, da naših želja in potreb komunalna direkcija ne rešuje.

Vzrok za to je pomanjkanje finančnih sredstev in delno tudi pristop urada za komunalo, promet, okolje in prostor k reševanju problematike. Veliko se angažiramo in sodelujemo s stanovalci MČ Ivana Cankarja, skušamo se približati njihovim željam in potrebam. Vzdrževanje cest na področju MČ šepa, prav tako se ne vzdržujejo – kosijo zelene površine in rastje ob naših cestah. To potrjuje tudi neurje, ki nas je 29. avgusta 2016 po 17. uri prizadelo. Poplavilo je del cestišča Košaški dol, tako da je bilo določen čas neprevozno. Odločil sem se za akcijo in čistil odtočne kanale, bili so polni trave in listja.

Po dolgem času nam je uspelo urediti kolesarsko stezo ob Šentiljski cesti, izvršiti manjša vzdrževalna dela na cestah, brezplačno so se zbirali nevarni komunalni odpadki, še veliko je potreb, ki pa zaradi pomanjkanja denarja niso uresničene.

V prihajajoči zimi upamo, da bodo ceste pravočasno spluzene in posipane. Trudimo se, da bi se v pomoč starejšim občanom podaljšala avtobusna proga do trgovine Hofer. Veliko načrtov je napisanih v planu aktivnosti MČ Ivana Cankarja, komisije za komunalo, promet, okolje in prostor.

V upanju, da se bodo predlogi komisije upoštevali in počasi reševali, saj so nekateri stari že 10 let, odločno stopamo v naslednje leto.

Pripravila: Branko Štancer in Aleš Bogovič

ČISTILNA AKCIJA

tudi prebivalce tega dela mesta (Počehova, Košaki, Tomšičev drevored, Krčevina, okolica cerkve Košaki ...), ki jim je mar za čisto in prijetno okolje. Vendar smo žalostni ugotavljali, da odziva prebivalcev ni bilo; verjetno menijo, da naj čisti nekdo drug. Vsekakor so tovrstne akcije izjemna priložnost, da se vsi in vsak zase zavemo lepote okolja, ki nas obdaja.

Naj bo dan Zemlje vsak dan!

Pripravili: Sonja Zimič, Anna Sorger

22. april je svetovni dan Zemlje, ki ga v svetu praznujemo že več kot 30 let, namen pa je opozoriti na enkratnost in ranljivost našega planeta, ki je v čedalje večji nevarnosti. Svež zrak, čista voda, zdrava hrana, petje ptic, so samo nekatere od stvari, ki jih ne smemo jemati za samoumevne. Za njih se je potrebno potruditi vsak dan in vsak izmed nas lahko prispeva k dobroti našega planeta.

Zavedamo se pomembnosti okolja, v katerem živimo, zato so se v lokalnem odboru SMC Maribor odločili, da z MČ Ivana Cankarja organizirajo čistilno akcijo. Tako smo v soboto, 23. aprila 2016, organizirali čiščenje okolice ter k sodelovanju povabili

70 LET LOVSKE DRUŽINE KOŠAKI

V nedeljo, 25. 9. letos, so se na lovskem domu v Peklu lovci LD Košaki srečali z lastniki kmetijskih zemljišč, da bi skupaj praznovali 70-letnico. Po krajšem kulturnem programu so podelili priznanja Lovske zveze Slovenije, ki so jih prejeli njihovi lovci: Peter Mravljak: priznanje I. stopnje, Ivan Celcer: zlati znak, Benjamin ml. in Marcelino Metličar: znak za zasluge, kinološka sekcija: zlati znak za zasluge v lovski kinologiji. Prav vseh 19 lovcev pa je prejelo zahvale za požrtvovalno delo. Starešina LD Košaki, Benjamin Metličar, je orisal prehojeno pot skozi to obdobje, prejeta priznanja pa potrjujejo, da opravljajo družbeno koristno in priznano delo.

Tekst in fotografiji: Smiljan Pušenjak

VELIKO PRAZNOVANJE V KOŠAKIH

Sodelovalo je skupno 90 duhovnikov, med katerimi smo opazili tudi upokojenega mariborskega škofa, dr. Franca Krambergerja. Ker je bila sicer prostorna cerkev za vse premajhna, so obred razširili še navzven. Slovesnost je s sodelavci vzorno organiziral domači župnik, dekan Igor Ignacij Novak.

Tekst in fotografija: Smiljan Pušenjak

Fotografija Feliksa Kolarja

V nedeljo, 25. 9. letos, je bilo v cerkvi župnije bl. Antona Martina Slomška Maribor-Košaki, vseslovensko praznovanje 'Slomškove nedelje'. Po molitveni uri, v kateri je sodelovalo več kot 1200 vernikov, je bila slovesna sv. maša. Vodili so jo visoki cerkveni dostojanstveniki, na čelu s papeškim nuncijem v republiki Sloveniji, Juliuszom Janusem in msgr. Alojzijem Cviklom, mariborskim nadškofom in metropolitom, ter celjskim škofom, dr. Stankom Lipovškom.

“Cerkev je središče verskega, kulturnega, domovinskega, družabnega dogajanja v vsakem kraju.”

Od vašega zadnjega intervjuja v našem glasilu je minilo že nekaj časa, cerkev v Košakah ste takrat šele postavili pod streho, kasneje pa se je zataknilo, saj je zaradi znanih zapletov na strani gradbenega podjetja skoraj prišlo do krivične prodaje cerkve na dražbah. Cerkev v Košakah je danes zaradi vaše angažiranosti in izjemnega odziva krajanov na varnem. Kako ste doživljali to obdobje, kako ste se spopadali z izzivi?

Čas res hitro mine. Letos obhajam deseto obletnico svojega duhovniškega posvečenja, košaški župnik pa sem že sedmo leto. Ko sem prišel v Košake, sem bil zelo presenečen nad tem, kar sem videl. Predstavljal sem si, da bo moja naloga veliko lažja, da bo nova Slomškova cerkev »cerkvica«. Košačani ste se lotili zelo zahtevnega projekta, ki odraža vaš karakter. V teh časih dokončati in napolniti cerkev, ki jo imamo in je zdaj res dokončno naša, ni mačji kašelj. Že prvi dan, ko sem prišel v Košake, sem se srečal z najbolj zvestimi župljani, do danes se je marsikdo izmed njih že poslovil od tega sveta. Takoj sem spoznal, da ste tukajšnji ljudje zelo zavzeti, trmasti in nepopustljivi v želji, da bi imeli svojo župnijo, župnijsko cerkev in

svojega župnika. Ta ugotovitev me je navdala z izrednim pogumom in prepričanjem, da bomo skupaj lahko premikali gore. In to se je tudi zgodilo in se bo dogajalo tudi v prihodnje. Dražbe, ki so bile vse hvala Bogu neuspešne, so nas kot občestvo, kot člane ene župnijske družine, medsebojno le še bolj povezale in utrdile. Obdobje dražb je bilo zelo naporno, velika negotovost, kar naprej vprašanja in črne napovedi različnih ljudi o tem, kaj se bo zgodilo, pritiski medijev. A kljub vsemu sem bil v sebi popolnoma prepričan, da se bo ta zgodba dobro končala. Mnogi župljani so se temu zelo čudili in so sami že nad vsem skupaj obupavali. In ko je bila zadeva finančno sanirana, so se seveda spet čudili, ampak tako čudenje je vedno dobrodošlo, ker je odraz veselja in hvaležnosti. Najtežja sta bila dvom in negotovost mnogih, kar je zdaj izpuhtelo kot jutranje meglice. To je za vso župnijo in posebej zame zelo veliko olajšanje.

Pri reševanju cerkve v Košakah ste sodelovali s krajanji, ki so izkazali izjemen interes in pripravljenost sodelovanja z vami, kar je znak, da so vas, tudi osebno, ljudje lepo sprejeli. Kako bi opisali vaš odnos s krajanji Košakov in okoliških krajev?

Kot sem že povedal, so župljani naše župnije, kamor sodijo poleg Košačanov še prebivalci Krčevine, Počehove, Šentiljske ceste, Dolnje Počehove in Pekla, predvsem dobri ljudje. Ker v tem delu našega Maribora po drugi svetovni vojni ni bilo nekega posebnega kulturnega in družabnega dogajanja, se čuti zaspanost mnogih. To, da so naši ljudje 15. 8. 1998 dobili svojo župnijo, je izjemnega zgodovinskega pomena, župnije se namreč ne ustanavljajo vsako leto. Kraj, ki nima cerkve, ni kraj, kraj s cerkvijo šele nastane. Prav zato je cerkev središče verskega, kulturnega, domovinskega, družabnega dogajanja v vsakem kraju. Tako se ljudje, še posebno v sedanjem času vedno večje medčloveške odtujenosti, začnejo povezovati, združevati, spoznavati. S sodelavci si želimo, da bi naša

župnija postala vez med nami, da bi se krajanji med seboj bolj povezovali. To je danes bolj pomembno kot kadarkoli. Le v slogi je moč in lepša prihodnost našega mesta in našega naroda. Kot pravi blaženi škof Slomšek, zavetnik naše lepe in mlade župnije: »Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ do zveličavne narodove omike!«

Katere aktivnosti trenutno potekajo ter kakšni so vaši cilji in načrti za prihodnost župnije?

Letošnje leto je izjemno v vseh pogledih. Na Silvestrovo 2015 je bilo v celoti zaključeno finančno reševanje naše cerkve, povezano z obveznostmi do SCT-ja v stečaju d.d. Pred nami so nepozabni in edinstveni zgodovinski dogodki, ki se ne bodo nikoli več ponovili, zato smo srečna generacija, da smo lahko njihove priče:

- 18. 6. 2016 ob 16h – dvig zvonov v zvonik košaške cerkve
- 14. 8. 2016 ob 9h – posvetitev župnijske cerkve
- 25. 9. 2016 ob 16h – Slomškova nedelja za vso Slovenijo, s posebno slovesno sv. mašo ob navzočnosti vseh slovenskih škofov.

Ob vseh naštetih datumih je še veliko drugih dogodkov, koncertov, romanj, delavnic za otroke in seveda rednih sv. maš, ki so med tednom vsak dan ob 19h in v nedeljo vedno ob 9h dopoldan.

Bi želeli krajanke in krajanom Košakov in MČ Ivana Cankarja kaj sporočiti?

Časi, v katerih živimo, niso preprosti. Če želimo kaj spremeniti, ne zadošča veliko govoriti, temveč delati skupaj v sožitju in prijateljstvu. Moja želja za vas, dragi prijatelji, je: sodelujmo – zmagujmo!

Pripravila: Kaja Medved
Fotografija: arhiv tednika Družina

Peščica zanesenjakov z Maistrove 16 je v soboto, 25. junija letos, pod naslovom 'Maistrovanje' pripravila popoldansko druženje na ploščadi pred Izumom, ob križišču Maistrove in Prešernove ulice. Zaradi nenehnih nevihtnih nalivov je bilo to, vsestransko zanimivo in dobro zamišljeno srečanje, okrnjeno. Zato so organizatorji uspeli med drugim 'skozi spraviti' sprehod do spomenika generala Maistra, do Maistrovega trga in nazaj. Vodil ga je David Prajnc (ISHA Maribor), na sliki prvi z leve.

Tekst in fotografiji: Smiljan Pušenjak

AKTIVNOSTI PODRUŽNIČNE ŠOLE IVANA CANKARJA KOŠAKI

Na Podružnični šoli Košaki delujemo srečni, ambiciozni in uspešni učitelji z učenci in njihovimi starši. Pred šolo je veliko igrišče z igrali in peskovnikom. V odmoru in popoldanskem času učenci tukaj spletajo prijateljske vezi. V zimskem času uživamo v sankanju na hribu za šolo. Poleti je za šolo travnik pravi raj, kjer učenci raziskujejo travniške živali in rastline. Spodbujamo vseživljenjsko učenje, tj. vrt spoznavamo na vrtu, gozd v gozdu, promet v prometu, itd. Vhod v našo šolo krasi učni zelenjavni in zeliščni vrt. Učenci rast rastlin spremljajo tako rekoč "od setve do žetve". Veliko se praktično učimo tudi ob peki piškotov, pripravi sokov, itd. Učenci tako pri pouku prevzamejo aktivno vlogo. Na podružnični šoli imamo tudi računalniško učilnico in lahko nekatere vsebine izpeljemo s pomočjo elektronskih virov. Imamo telovadnico, ki jo koristimo za šport, ob posebnih priložnostih pa za realizacijo prireditev. Tako smo nazadnje izvedli dramsko igro »Maček Muri«. Za kostume in gledališko zaveso je poskrbel kostumograf Zvonko Babič Kurbus. Prepoznavni smo tudi po tem, da poskušamo v naše prireditve vključiti vse učence. Vsak drugi torek se pred našo šolo ustavi Potujoča knjižnica – Bibliobus. Učencem z velikim veseljem pomagata knjižničarka in izposojevalec knjig. Vabljeni na Podružnično šolo Košaki, ki leži pod Piramido, v dolini pod obronki gozda, mimo katere se vije Šentilska cesta.

Tekst in fotografije:

Nina Markuš, prof. razrednega pouka
Vlasta Petrovič, prof. razrednega pouka

Nastopajoči: učenke in učenci podružnične OŠ KOŠAKI, pod mentorstvom učiteljic ga. Nine Markuš in ga. Bojane Rečnik; COUNTRY DAME (COUNTRY LINE DANCE WILD TEXAS), pod umetniškim vodstvom ga. Darje Spevan; pesmi ga. Mihaele Erbus Roškar in ga. Barbare Kolarič

Komisija za organiziranje in sodelovanje pri kulturnih, športnih in drugih prireditvah in aktivnostih MČ Ivana Cankarja je v sredo, 26. 10. letos, organizirala v Domu krajanov Krčevina v Šubičevi ulici 11 dobro obiskano kulturno prireditev za starejše občane. Odprl jo je predsednik Sveta MČ Ivan Celcer, vodila pa Barbara Kolarič. Nastopili so učenci OŠ Franca Rozmana Staneta Maribor, podružnica na Šentiljski cesti 41a, in drugi. Prireditelj je pripravil tudi zakusko. Objavljamo nekaj posnetkov s te uspele prireditve.

Tekst in fotografije: Smiljan Pušenjak

KULTURNA PRIREDITEV OB 140. OBLETNICI ROJSTVA PISATELJA IVANA CANKARJA

Veliko nam je povedal o Cankarju, njegovem življenju in predvsem ustvarjanju. Med drugim je poudaril, da se Cankarjeva veličina kaže tudi v evropski literaturi in da je bil zaradi naprednih misli v svojem času celo preganjan. Kritizirali so njegove problematične dramske tekste, v katerih je ostro bičal oligarhijo in visok sloj, ter stopil v bran preprostemu kmečkemu človeku in delavcu. Bil

mi glasbenimi točkami in recitiranjem pesmi in besedil, ki so jih napisali sami.

Ob kuncu prireditve je Barbara Kolarič, ki je prireditev povezovala, nastopajočim učenkam in učencem osnovne šole v zahvalo podarila knjige.

Komisija za organiziranje kulturnih prireditev MČ Ivana Cankarja je 10. maja ob obletnici rojstva našega največjega pisatelja Ivana Cankarja, v sodelovanju z OŠ Franca Rozmana Staneta, pripravila kulturno prireditev s pestrim kulturnim programom.

Osrednji gost prireditve je bil Bojan Marošević, dramski igralec, stalni član Drame SNG Maribor, vsestranski kulturnik in umetnik. Ob nagovoru je izrazil veselje, da je MČ priredila kulturno prireditev ob obletnici rojstva našega velikega pisatelja Ivana Cankarja.

je največji predstavnik slovenske literarne moderne, njegova dela pa so aktualna še danes. Razveselil nas je s odlomka iz Cankarjeve Bele krizanteme, za katero je dejal, da je ena najlepših metafor za kulturo v slovenski literaturi.

Prijeten kulturni večer so popestrili učenke in učenci OŠ Franca Rozmana Staneta s pevskim zborom, z individualni-

Tekst: Kaja Medved
Fotografije: Maja Ritonja

Že nekaj mandatov je svetnica MČ Ivana Cankarja, zato jo upravičeno imenujemo »naša«.

Je upokojenka, po svojih letih sodi v starejšo populacijo, česar pa ne sliši rada, saj je nadvse aktivna na vseh področjih in le redko jo najdete doma. Če jo hočete obiskati na njenem domu, se ji morate prej najaviti. Če tega ne boste storili, boste ostali pred zaprtimi vrati, tako kot jaz, ki sem jo obiskala nenapovedano, misleč, da je upokojenka skoraj vedno doma.

Rojena je bila januarja leta 1929. Vse življenje je bila vajena delati in nikoli se ni vdala brezdelju. Leta 1966 je končala Višjo šolo za organizacijo dela v Kranju in pridobila VI. stopnjo strokovne izobrazbe – organizator dela za kadrovske področje. Njena diplomska naloga s področja kadrovske politike je bila nagrajena in objavljena v reviji »Organizacija in delo«. Pohvali se lahko z znanjem tujih jezikov, in sicer nemščine, hrvaščine in madžarščine. Udeležila se je številnih izobraževanj s področja vodenja kadrovske in zaposlovalne politike in pridobljena znanja s pridom uporabljala pri organiziranju delovnih procesov, pri poklicnem usmerjanju, pri vodenju kadrovske politike. Njene glavne kompetence so bile vodstvene sposobnosti, delegiranje, načrtovanje, kontrola, skrb za starejše in invalidne osebe, sposobnost navezovanja socialnih stikov.

Prejela je več plaket in priznanj: srebrno plaketo za ustvarjalni prispevek na področju kadrovske dejavnosti, plaketo Zveze združenj za poklicno usmerjanje Jugoslavije za dolgoletno delo pri razvijanju poklicnega usmerjanja, v letu 2015 pa je prejela srebrno plaketo DESUS-a.

V javnem sektorju je bila zaposlena 36 let in odšla v pokoj z Zavoda za zaposlovanje Maribor. Opravljala je številne funkcije: od 1983 do 2001 je bila dva mandata članica Sveta Farmadenta, več mandatov sekretarka Društva kadrovske delavcev Maribor, od 1997 do 2005 članica Sveta Centra za socialno delo Maribor, članica Sveta Zavoda doma Danice Vogrinec, večkrat je bila tudi predsednica Zbora uporabnikov Skupnosti socialnega skrbstva mesta Maribor. Seveda tudi po upokojitvi ne miruje. Za mandatno obdobje 2010 do 2014 je bila imenovana za članico Državne volilne komisije.

Trenutno je članica Komisije za priznanja in zahvale in Komisije za socialno in zdravstveno varstvo v MČ Ivana Cankarja, članica Odbora za lokalno samoupravo in splošne zadeve MOM. Kot članica stranke DESUS je vpeta tudi na drugih področjih dela in življenja, saj ji njena delavnost, fleksibilnost, prilagodljivost in lojalnost ne pustijo poležavanja na kavču. Vse njene aktivnosti seveda pripomorejo k njenemu dobremu zdravstvenemu stanju, saj je čila in zdrava in je nobena bolezenska težava ne obremenjuje. Ko ji ponudim očala za branje, me debelo pogleda in reče: »Kaj pa naj z njimi, jih ne potrebujem! Srečkovič, ni kaj!

Zelo rada je mobilna, neodvisna, veliko potuje in se družijo s sosedi in znanci. Da je njena kakovost življenja na zavidljivi ravni, so nedvomno zaslužni tudi njeni družinski člani, ki z medsebojnim razumevanjem in spoštovanjem različnosti skrbijo za njeno dobro počutje in zdravo življenje. Njen sin je poskrbel, da ima 3 vnuke, ki jih ima neizmerno rada in jih nenehno nagrajuje s peko peciva in slaščic. Njen socialni čut, občutek za pravičnost in sposobnost navezovanja stikov ji omogočajo sodelovanje z drugimi, saj se zaveda, da tudi z majhnimi stvarmi in lepo besedo lahko veliko pomaga sočloveku v stiski in posamezniku vlije kanček upanja, da bo jutri bolje. Prisluhniti, pogovoriti se s sokrajanom, je bistvenega pomena za zdravo socialno okolje, v katerem živimo.

Helena, hvala ti za vse in še na mnoga leta!

Tekst in fotografija: Sonja Zimič, Lidija Šuen

Rojen je bil 6. 12. 1927. leta. Starša sta bila učitelja in sta imela 4 sinove, oče je imel pozneje še enega. Družina je živela v Šentjerneju na Dolenjskem; mama je bila aktivistka in leta 1942 ustreljena. Tudi Vlado je bil že zelo mlad aktivist v Novem mestu. Kot 15-letnik je leta 1942 odšel v partizane v Dolenjski odred, nato je bil v Gubčevi brigadi do januarja 1944. leta. Obiskoval je partijsko šolo v Rogu in bil nato poslan na politični oddelek 18. divizije. Bil je visoke rasti, zato ga niso »pogrunjali«, da še ni polnoleten, saj je deloval kot dvajsetletnik. Okolica je kaj hitro spoznala njegove organizacijske sposobnosti, zato je bil zadolžen za organizacijo SKOJA in dobil funkcijo sekretarja. Tu je ostal do maja 1945. Po osvoboditvi je deloval na sedežu vodstva v Ljubljani, leta 1946 pa odšel v Zagreb.

Pogovor popestri z anekdoto: »Lepo oblečen, v kravati, sem se udeleževal kongresa, ko so me takratni nadrejeni poklicali, da moram takoj na pot za Brčko, kjer so se slovenski udeleženci mladinske delovne brigade uprli šišanju na balin. Sedel sem na vlak in po prispetju v Brčko takoj preučil situacijo. Ugotovil sem, da z ustnim pregovarjanjem ne bom dosegel nič, zato sem komaj čakal, da brivec zjutraj odpre svojo ordinacijo – glavo mi je pobril na nulo, kar so uporniki že od daleč videli, saj sem pred tem imel na glavi zelo veliko las. Z buntovniki ni bil potreben več noben pogovor, vsi so se obrili in spor je bil rešen.«

V delovni brigadi za izgradnjo železniške proge Brčko-Banovići je kot dober organizator rad deloval. Bil je pomočnik sekcije za izgradnjo prog, kar je obsegalo 30 brigad. Ker je svoje delo nadpovprečno dobro opravljal, so to opazili njegovi nadrejeni in ga leta 1947 poslali v Beograd, kjer je bil zopet funkcionar pri gradnji proge Šamac-Sarajevo. Bil je ambasador za organiziranje materiala za gradnjo. Kot funkcionar je

visoko kotiral in sodeloval z raznimi ministrstvi, pa čeprav je bil star komaj 20 let.

Po vrnitvi v Slovenijo je bil sekretar »Fiskulturne« zveze Slovenije (podobno današnjemu olimpijskemu komiteju) v Ljubljani, kjer je bil od 1947–1951. Nato je odšel v Tržič in postal direktor Tovarne lepenke za obdobje 5 let. Za tem se je preselil v Ruše in postal vodja splošnega sektorja v Tovarni dušika Ruše. Ob delu je študiral na Pravni fakulteti in leta 1960 diplomiral. Čeprav je glede na splošno povojno situacijo najprej želel postati ekonomist, ga je za študij prava motiviral brat, ki je prav tako študiral pravo v Ljubljani in mu s študijskim materialom veliko pomagal. Od 1961–1965 je služboval kot profesor na Pravni fakulteti Maribor, nato pa ponovno pristal neposredno v gospodarstvu, 12 let je bil direktor Marlesa. Leta 1977 se je upokojil.

Gospod Vlado si je ustvaril tudi družino in ima 3 otroke: sinova Jureta in Vlada, ter hčerko Slavico. Vsi so fakultetno izobraženi in imajo svoje družine. Tako ima 4 vnuke in že dve pravnukinji – dvojčici. Njegova žena Breda je žal že 17 let pokojna. Na vse svoje je zelo ponosen, najbolj se veseli njihovih obiskov, ki preženejo občutek osamljenosti.

Ko srečaš tega vitalnega in pozitivnega gospoda, mu ne moreš prisoditi let. Še vedno namreč vozi avto, rad zahaja v zdravilišča in na dopust v Izolo. Ker mu je ostala na Dolenjskem še nepremičnina njegovih staršev, je še nedolgo nazaj skrbel za to, da je bila zemlja obdelana, saj je zelo rad v naravi. Tudi danes se vsak dan sprehaja po parku in na Piramido pride brez problema. Tako se naučije svežega zraka, pretegne mišice, poskrbi za ožilje in znižanje krvnega pritiska in ugotavlja, da nima nobene bolezni in da je vedno bolj zdrav.

Stanovanje ima neverjetno lepo pospravljeno, tudi skuhati si zna in redno spremlja dogajanja po svetu in doma. Zelo je vesel, da lahko sam poskrbi za sebe, da ni odvisen od tuje pomoči. Najbolj pa je fascinanten njegov spomin, vse datume je stresal kot iz rokava. Žalosti ga le to, da njegovih prijateljev skorajda ni več in mu manjkajo za klepet v parku, kjer so se srečevali. Gospoda Vlada je težko opisati v celoti, saj je človek, ki ogromno ve, je vojni deček, ki je ogromno doživel, se srečeval s političnimi spremembami v družbi in svoji ožji okolici. V vsej njegovi skromnosti mu ob tako pestrem življenju gradiva za klepetanje nikoli ne bo zmanjkalo.

Vlado, še naprej lepo skrbite za svoje zdravje, saj vam želimo priti voščiti za 100. rojstni dan.

Tekst in fotografija:
Lidija Šuen, Sonja Zimič

Možganska kap, zlasti pa njene posledice, postavi bolnika, njegove svojce, prijatelje, sodelavce in znance pred številna in marsikdaj težavna vprašanja. Na nekatera je možno odgovoriti takoj, na druga pa prinesejo pravi odgovor šele čas, nove življenjske izkušnje in druženje z ljudmi s podobnimi težavami. Skratka, družimo se ljudje, ki smo preživeli možgansko kap in naši svojci. Z nami sodeluje strokovno osebje iz UKC Maribor.

V društvu skrbimo za osveščanje in izobraževanje bolnikov in njihovih svojcev ter okoliško laično javnost. Spodbujamo vključevanje bolnikov po možganski

kapi v družbeno okolje, da lahko zadovoljujejo svoje posebne in splošne potrebe, ki izvirajo iz njihovih telesnih okvar in prizadetosti. Zelo pomembno je, da se srečujejo bolniki s sebi enakimi, se pogovarjajo in izmenjujejo izkušnje. Izvajamo razne delavnice, predavanja, predstavitve in proste aktivnosti (šah, karte ...).

Pred vsakim druženjem pa je telovadba, ki jo vodi dipl. fizioterapevtka. Poskrbimo za merjenje krvnega tlaka, sladkorja in holesterola ter test hoje pod vodstvom strokovnega osebja.

Organiziramo razne oblike druženja, kot so izleti v okoliške kraje, pikniki, obiski drugih klubov po možganski kapi in prav tako prihajajo oni k nam, ter podobno.

Naše društvo je pridobilo od Ministrstva za zdravje status društva, ki deluje v javnem interesu.

Informacije dobite na tel.: 041 715 911 ali dbmk.maribor@amis.net, <http://www.cvb-maribor.si/>.

Tekst in fotografija: Društvo bolnikov po možganski kapi Podravja Maribor (strokovno voden izlet v Vače in Geoss)

TERAPEVTSKA VADBA ZA STAREJŠE

V MČ Ivana Cankarja, natančneje v domu krajanov Krčevina, že od leta 2014 poteka terapevtska vadba za starejše. Izvaja jo podjetje Dobra forma in vodi jo diplomirana fizioterapevtka. Vadimo enkrat na teden eno šolsko uro. Vaje se izvajajo sede na stolu z naslonom ali stoje ob stolu. Vadba je varna in primerna za starejše, ne glede na starost, spol ali zdravstveno stanje. Vsebinski programi vaj so prilagojeni sodobnim dognanjem in trendom. Vadeči so deležni različnih vrst terapevtskih vaj: terapevtske vaje za gibljivost,

mišično moč, ravnotežje in koordinacijo, dihalne vaje ... Pri vadbi uporabljamo različne terapevtske pripomočke: masažne in pilates žogice, gimnastične palice, elastične trakove.

Glavni namen redne terapevtske vadbe za starejše je ohranjanje in vzdrževanje bivanjske in delovne samostojnosti starejših v širšem in ožjem okolju, v katerem živijo.

Pripravila: Ksenija Bruher, Dobra forma s.p.

SKUPINA STARIH LJUDI ZA SAMOPOMOČ »BRŠLJAN«

Človek je usmerjen v sožitje z drugimi ljudmi, zato smo tudi v Košakih ustanovili Skupino starih ljudi za samopomoč, znotraj katere vzpostavljamo prijateljske

odnose, si medsebojno pomagamo, izmenjavamo izkušnje, znanja in modrosti ter s prijetnim druženjem zapolnjujemo četrtkove popoldneve.

Skupina deluje v okviru Medgeneracijskega društva za samopomoč Drava iz Maribora in izvaja program »Skupine starih ljudi za samopomoč«.

Imenujemo se Bršljan, kajti značilnosti te rastline asociirajo na pomen članstva v takšni skupini: smo trdoživi ter bogati z življenjskimi izkušnjami, kot je trdoživ in zdravilen tudi zimzeleni bršljan, ki so mu ljudje v tradicionalnem zdravilstvu pripisovali čarobno moč.

Delovati smo pričeli 10. februarja 2011 in trenutno imamo sedem rednih članov ter dve usposobljeni voditeljici skupine. Srečujemo se enkrat tedensko, eno do dve uri, v Domu krajanov Košaki, V zavoju 40b, in sicer vsak četrtek ob 17. uri. .

Osnovna dejavnost v skupini je pogovor o izbrani temi, ki člane povezuje. Vsi sodelujemo v pogovoru in vsi se znamo poslušati. Seveda občasno poskrbimo tudi za okrepčilo s sokom ali čajem ter pecivom, se poveselimo ob kakšni šali, morda zapojemo, odidemo na krajši izlet, se gremo družabne igre, včasih kaj ustvarjamo ter z veseljem koristimo tudi razne dogodke, ki jih za člane skupin organizira društvo Drava.

Pripravila: Zdenka Labaš

Spoštovani bralec, naj se ti predstavimo: smo ljudje, ki spoštujemo naravo, jo cenimo, ohranjamo po svojih zmožnostih ter se s hvaležnostjo razveselimo njenih plodov. Ker smo ljubitelji nabiranja gob, ki jih želimo tudi čim bolj spoznati, smo že pred dvajsetimi leti ustanovili naše gobarsko društvo JURČEK, ki povezuje krajanje iz Košaškega Dola ter okolice in je dokaj aktivno. Poleg prijetnega druženja je namen delovanja društva tudi širjenje znanja o gobah in ohranjanju narave. Trudimo se, da znanje prenesemo na ostale krajanje in predvsem na mlade. V ta namen, če je le mogoče, s skupnimi močmi izvedemo kakšno razstavo gob.

Po številčnosti smo majhno društvo, ki ta čas šteje 20 rednih članov, vendar se vsi poznamo med seboj in nas druži tudi prijateljstvo. Ker povprečna starost

našega članstva raste, si želimo osvežitve z novimi člani vseh generacij. Zlasti veseli bomo mladih nadebudnih gobarjev.

Gobarjenje je priložnost za skupno druženje otrok, staršev, babic in dedkov, sorodnikov, sosedov, znancev, itd. Z veseljem stalno sprejemamo nove člane. Torej, če vas gobarjenje zanima in če ste radi v dobri družbi, se nam pridružite. Letna članarina znaša 10 € in je v celoti porabljena v korist društva.

Za dodatne informacije o delovanju društva ter o članstvu stopite v kontakt s tajnico društva - tel.: 031 582 605 ali zlabas20@gmail.com. Kmalu vas pričakujemo v naši družbi!

Pripravila: Zdenka Labaš

TELOVADBA V DOMU KRAJANOV POČEHOVA

Telovadke se v Domu krajanov Počehova družijo že od leta 2008. Takrat so redno prihajale, ker so čutile, da potrebujejo nekaj drugega kot le opravila v hiši in na vrtu. Nato pa so med seboj spletle vezi in se pričele družiti. Telovadbo so spremenile v druženja, klepet in smeh. Telovadba poteka po programu, kjer telo najprej ogrejemo in predihamo, nato pa se posvetimo določenim vajam in temam. Vaje delamo s pripomočki. Program vadbe je pester, vaje pa primerne

za tretje življenjsko obdobje. Oblikovane so tako, da raztezamo telo, ohranjamo gibčnost, krepimo mišice. Vemo, da po petdesetem letu začnemo izgubljati na gibčnosti in masi. Veliko vaj naredimo tudi za ravnotežje, koordinacijo, saj v starosti možgani hitreje pozabljajo, upadeta zbranost, fokus. To je še posebej pomemben sklop vaj, ki preprečuje marsikatero poškodbo ali celo padec. Po vadbi sledi še ohlajanje, ki ga izvedemo s pomočjo vaj z vzhoda in končamo s sproščanjem.

Telovadke znajo poskrbeti tudi za zabavo. Z njimi ni nikoli dolgčas. Rade se družijo, praznujejo, veselijo, smejiijo, kaj prigriznejo. Vzdušje in energija, ki ju izžarevajo punce, sta vedno pozitivna. In zakaj sploh hodijo na telovadbo? »Hodim, da naredim nekaj zase in zaradi družbe, klepeta.« »Hodim z veseljem. Ker je blizu.« »Drži me pokonci, vse nas. Če ne pride vmes bolezen, smo vedno tu.« Res je, da velikokrat pridejo, kadar so prisotne hude bolečine. Ampak s smehom in v družbi je vse lažje. Telovadke se družimo vsak torek od 17.45 dalje, tudi do poznega večera. Če želite, se nam pridružite.

Tekst in fotografija: Simona Orthaber

BILO JE NEKOČ V MARIBORU

Ko se zjutraj zbudim, stopim v svoje copate, narejene v LILET-u, grem v kopalnico in si umijem roke z milom ZLATOROG. Za zajtrk si privoščim odlično mleko MARIBORSKIH MLEKARN in INTESOV kruh s pohorsko salamo MESNIK. Na vse to popijem še malinovec iz TALIS-a.

Panika, spet sem pozna, ne vem, kam mi je padla krema za obraz SOLEA, pa še srajca iz PIK-a je zmečkana.

Še sreča, da imam nov VESNIN akumulator, saj drugače mi še avto ne bi vžgal. Ja, dobro se drži ta

avto, kupljen v FEROMOTU. Z veseljem bi nazdravila vsem s kozarcem VINAG-ovega vina in se odpeljala po cesti CPM-ja do JEKLOTEHNE, kjer moram kupiti novo ARMAL-ovo pipo in ...

hecna reč...

V službi bo naporno, saj imam sestanek s predstavniki delavcev TAM-a, MTT-ja, Elektrokovine, Boris Kidriča, Metalne, Svile, Konstruktorja, Stavbarja ...

In se zavem – NIČESAR VEČ NI.

Iz svetovnega spleta povzela: Sonja Zimič

V sproščenem vzdušju in prijetni družbi se že nekaj let redno srečujemo na urah joge. Sledimo več tisoč let stari tradiciji z vzhoda. Učimo se asan – jogijskih položajev, izvajamo dihalne tehnike, skrbimo za prožnost in gibčnost telesa in hrbtenice. Učimo se prisluhniti sebi in svojemu telesu. Gradimo na pozitivnem načinu razmišljanja. Včasih so ure joge namenjene samo sproščanju. Rade poklepetamo, si izmenjamo informacije o zdravi prehrani in načinu življenja. Tudi to je del vadbe.

Zakaj joga? Ljudje nenehno živimo v stresu, naglici. Tak ritem nas je

oddaljil od sebe, od narave, kar hitro vodi v bolezen. Vedno več ljudi hrepeni po miru, sprostitvi, iščemo umik vaze. Joga je združitev vsega tega. Je gibanje, je sprostitvev je dihanje, je naraven in spontan sistem samorazvoja. Joga je preprosta in jo lahko vadimo ne glede na starost, gibčnost, telesno sposobnost, zdravje. Za vadbo potrebujemo le voljo

in pripravljenost, udobno oblačilo ter podlago, ki ne drsi.

Z vadbo joge izboljšamo, krepimo in raztezamo mišice, dosežemo boljši pretok energije in krvi, povečamo zavedanje telesa, ga sprostimo, umirimo svoj um. Joga je popolno in blagodejno orodje za počutje, premagovanje stresa in da najdemo stik s seboj. Z jogo se znebimo tistega, kar nam škodi, ter krepimo tisto, kar je v nas dobro in pozitivno. Zavest, da smo naredili nekaj zase, pa polepša dan.

Jogine, ki že leta obiskujejo jogo, so povedale: »Celo življenje so mi zaradi bolezni govorili, da moram

na jogo, pa me je bilo sram zaradi negibčnosti, da ne bom zmogla. Zdaj sem to premagala in uresničila dolgoletno željo.« »K jogi ne hodim zato, da se konkretno razmigam in psihično resetiram, temveč da to počnem v družbi pogumnih "joga pišk", mojih sosed.« »Potreba po gibanju in sprostitvi me je pripeljala k jogi. Hodim zato, da se umirim in umaknem v svoj svet in to tudi delim. Ko se znajdem v stresni situaciji, to tudi uporabim. Čutim spremembo v odzivu sebe na situacije. Ampak do tega moraš priti, da ti koristi.«

Vadimo vsak četrtek, ob 17.30 skupina začetnega tečaja, in nadaljevalna ob 19. uri. Skupine so majhne. Pristop je individualen. Če imate željo poskusiti, se oglasite v Domu krajanov: Počehovska 19, vsak četrtek. Na oglasni deski je urnik in vse dodatne informacije. E-pošta: joga.informacije@gmail.com.

Tekst in fotografija:
Simona Orthaber

TUDI FOLKLORNA SKUPINA BELA KRIZANTEMA JE ZGODBA MESTNE ČETRTE IVAN CANKAR

V prostorih Doma krajanov Krčevina je pred leti dobila svoj prostor za vadbo folklorna skupina BELA KRIZANTEMA. Delujemo kot veteranska skupina Akademске folklorne skupine KUD Študent in to že 12 let. Smo čudovit šopek raznobarnih rožic, različnih oblik in velikosti, kot pravi naša predsednica, plesalci, ki smo se s prvimi folklornimi koraki seznanili že davnega leta 1964 in smo se kalili v več generacijah. In vsa leta je v nas ostala želja po plesu, zabavi in druženju.

Kasneje smo se zbrali in nastopali le na jubilejnih koncertih KUD-a Študent. Ker pa, ko si enkrat KUD-ovec, si vedno KUD-ovec, smo se leta 2004 odločili, da ponovno začnemo "zares". Naš "tovariš" je Vasko Samec, ki je naš umetniški vodja, koreograf, vadtelj in plesalec.

Poleg klasičnih postavitev ustvarjamo tudi nove zgodbe v drugačnem stilu, ki so parodije na naša leta, navade in zmožnosti. Lanski "Bergltanc" potrjuje, da se občinstvo ob nas zabava in da je usmeritev prava. Tako z našim novim stilom prinašamo med gledalce veselje in smeh, ki ga je v današnjih časih povsod premalo.

V zahvalo za brezplačno uporabo dvorane za naše redne četrtkove vaje pa vam, Mestna četrt Ivan Cankar, ponujamo naše sodelovanje na prireditvah, ki jih

pripravljate za vaše krajane, kjer jih lahko seznanimo z našim delom, jih razveselimo in jim povemo, da velja: "Ne plešeš več, ker si star, pač pa postaneš star, ko ne plešeš več"!

Mirica Peštaj

Krama in neurejena pot pod nadvozom čez Šentiljsko cesto. Fotografiji: Lidija Šuen

Neurejen prostor pred tržnico na Kidričevem trgu. Fotografije: Lidija Šuen

Zanemarjen vhod pred hotelom na Partizanski cesti. Fotografiji: Lidija Šuen

Kulturna prireditev ob dnevu žena in materinskem prazniku, 21. 3. 2016.

